

Deșertul

Adina Speranta

cu toate că deșertul e prea mare
pentru o singură viață
fir cu fir trebuie înțeles
străbătut pas cu pas

abia apoi
plin de praf
de sudoare
cu răni în tălpi și buze crăpate
poți să bei apă
ca pentru întâia oară
a, nu, nu din acea oază înșelătoare
a fetei morgana
unde vântul îți mângâie fruntea
cu degete reci
unde tigvele beduinilor ispitiți
rânjesc la soare
ca niște stigmatate în nisip

acolo vei pierde tot ce ai adunat
toată agoniseala din chivotul
purtat cu grijă sub coasta stângă

plângi și mergi
mergi până când nu mai poți
decât să mergi
trebuie să urmezi acest deșert
care se mărește cu cât te pierzi mai mult
dar ai nevoie de el
pentru a nu trăi degeaba

adina v.

6.11.2018